

**Pek muhterem Başpapazlar,
tüm saygıdeğer papazlar ve diyakozlar,
Rab'de sevgili keşişler ve rahibeler,
sevgili birader ve hemşirelerim!**

Üçlü Birlik'te yüceltilen Tanrı'ya şükrederek ve bu kutlamanın sevincini hepimizle paylaşarak, hem Rusya'da hem de Moskova Patrikhanesi'nin çobanlık etme sorumluluğu altındaki diğer ülkelerde yaşayan Kilisemizin Ortodoks çocukları olan sizlere sesleniyor ve Noel Yortu'nuzu en içten dileklerle kutluyorum. Yaratıcı'nın Yarattığı Varlığa duyduğu somutlaşmış sevginin yortusu, Tanrı'nın Oğlu'nun dünyaya gelişi vaadinin gerçekleşmesinin yortusu, kurtuluş ve ebedî hayat umudunun yortusudur.

Bugün en yüce ve şanlı mucize gerçekleşiyor: Bakire doğum yapıp rahmi çürümüyor; Söz beden alıp Baba'dan ayrılmıyor. Melekler çobanlarla birlikte övgüde bulunuyor ve biz de onlarla birlikte haykırıyoruz: En yücelerde Tanrı'ya yücelik ve yeryüzünde selâmet (yortu'nun terennümü). Mesih'in Kilisesi bu sözlerle, iki bin yıldan daha uzun bir süre önce Beytlehem mağarasında meydana gelen ve dünya tarihinin gelecekteki tüm akışını değiştiren gizemli olaya tanıklık etmektedir. İnsan aklının kavrayamayacağı İlahî Kurtuluş Planının bu gizemi önünde hayret ve pek derin saygıyla diz çöküyoruz. Bizim için bu şekilde irade eden Yaratıcı ve Sağlayıcının bu fedakâr armağanını şükranla kabul ederek, lütfa tâbi olmakta, merhameti vaaz etmekte, hayırlı işleri saklamamaktayız. (Kutsal Suyun kutsanması için dua).

XXI. yüzyılın Hıristiyanları olarak bizler, Tanrı'nın bu gerçekten paha biçilmez lütfuna hissedar edilmek ve O'nun *dünya kurulduğundan beri hazırlanmış olan Egemenliğiyle onurlandırılmak için ne yapmalıyız* (Matta 25, 34)?

Yaşamlarımızda yapabileceğimiz ve yapmamız gereken tek şey O'nun sevgisine karşılık vermektir. Bu da Tanrı'ya inanmak ve güvenmek, İncil'in emirlerine itaat etmek, *kötülükten sakınmak ve iyilik yapmak* (Mezmur 34, 15), Kurtarıcı'mızın çağrısına uygun olarak *dünyanın ışığı ve yeryüzünün tuzu* olmak (Matta 5, 13-14) anlamına gelir.

Özgür irade ve ayrılmaz seçim hakkı ile donatılmış olan her insan, Mesih'i kabul edebilir ya da reddedebilir, ışığın tarafında olabilir ya da günahın karanlığına düşebilir, vicdana göre ya da bu *dünyanın temel ilkelerine* göre yaşayabilir (Koloseliler 2, 8), iyi eylemlerle yüreğinde cenneti yaratabilir ya da tam tersine burada, yeryüzünde kötü eylemlerle cehennem azaplarını çekebilir. Başka bir deyişle, her birimiz sevinç ve yaşam doluluğuna, basitçe ifade etmek gerekirse mutluluğa çağrılmaktadır. Bu ise (şunu fark etmek ve anlamak önemlidir) Tanrı olmadan mümkün değildir, çünkü O yaşamın ve tüm nimetlerin kaynağıdır, Yaratıcı ve Sağlayıcıdır, sevgi dolu Baba'dır, şefkatli Yardımcımız ve Koruyucumuzdur. İnsan özgür iradesiyle yaşamayı ve Tanrı'nın benzerliğine erişmeyi seçebilir, ama aynı zamanda kendisi için yıkıma götüren başka, tanrısız ve lütufsuz bir yaşamı seçmekte de özgürdür.

Bu nedenle bizi yaratan Tanrı, yine de katılımımız olmadan bizi kurtarmaz. *Tanrı'nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin* (Romalılar 12, 2), kusurlu olsa da iyilik için çabalayan insanın isteğiyle birleşmesi, dünyevi yolculuğumuzdan başarıyla geçmemizin teminatıdır. Nihayetinde, her insanın ebedî kaderi, dünyevi yaşamı sırasında kendisine özgü olan ruhsal hâlin bir devamıdır.

Bunu akılda tutarak, Elçi Pavlus'un sözleriyle, içimizde *sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk, özdenetim* (Galatyalılar 5, 22-23) ve Ruh'un diğer ürünlerini geliştirmeye çalışalım. Sadece ismen değil, yaşam tarzımızla, akrabalarımıza ve yakınlarımıza, iş arkadaşlarımıza ve meslektaşlarımıza, yardım ve katılımımıza, şefkat ve desteğimize muhtaç olan herkese karşı tutumumuzla da Hıristiyan kalmak için elimizden geleni yapalım.

Her gün, özellikle de bu büyük yortuda, *dünyanın barışı ve Tanrı'nın Kutsal Kiliselerinin esenliği için, hastalar, acı çekenler, tutsaklar ve onların kurtuluşu için* içtenlikle dua etmeye çağrılmaktayız.

Bu duaların önemi şu anda çok önemlidir, çünkü kötülük, çekişme ve bölünme isteyen güçler Ortodoksluğa karşı dönmüşlerdir. Düşmanlık ve nefret tohumları ekip sinsi niyetlerini gerçekleştirmek için her türlü aracı kullanmaktadırlar. Ancak Tanrı'nın gücüyle iblislerin ve yordakçılarının tüm *zayıf küstahlıklarının* utandırılacağına inanıp bunu umarız. Geçmişte birçok kez böyle oldu ve şimdi de olacak. Kilise'nin yüzyıllara dayanan deneyimi bizi bu konuda ikna etmektedir.

Şu anda Ukrayna'da çobanlık hizmetini yürüterek bazen hayatlarını ve sağlıklarını riske atarak kanonik Ortodoksluğa sadık kalmaya devam eden, korkusuzca mezhebini tutma yolunda yürüyen, Mesih ve Kilise için aşağılanmaya ve üzüntüye katlanan herkese özel minnettarlığımı ifade ediyorum. Gerçeğin böylesine cesur koruyucularına ve savunucularına Rab imtihanlarında yardım etsin ve ceptikleri acıları doğruluk olarak saysın.

Her şeye rağmen, ruhsal olarak biriz. Tek bir vaftiz kurnasından çıktığımız için biriz. Biz biriz, çünkü birlikte Bir, Kutsal, Katolik ve Resûlî Kilise'nin doluluğuyuz. Biriz çünkü Mesih'te olan sevginin çözülmez bağıyla birbirimize bağlıyız. Biriz çünkü Kurtarıcı'nın şu sözleri değişmez: «*İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim*» (Matta 28, 20). Bu nedenle, Elçi Pavlus'un haykırırken bize hatırlattığı gibi, Hıristiyanların korkacak hiç kimsesi ve hiçbir şeyi yoktur: «*Tanrı bizden yanaysa, kim bize karşı olabilir?*» (Romalılar 8, 31). Bu vaatten esinlenerek Rab'bin adıyla yaşar, yaratır, savaşır ve fethederiz, çünkü Elçi Aziz Petrus'un yazdığı gibi, «*Bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur*» (Elçilerin İşleri 4, 12). Kilise, bu olmadı, olmuyor ve olmayacak, diye tanıklık eder.

Rab'bin yeryüzüne gelişinden bugüne kadar O'na iman eden herkese Gökteki Baba'nın çocukları olma fırsatı verilmiştir; çünkü Elçi Aziz Pavlus'un da belirttiği gibi, *artık yabancı ve garip değil, Tanrı'nın ev halkıyız*. (Efesliler 2, 19). Bu da hepimizin O'nun çocukları olduğumuz ve O'nda ve O'nun aracılığıyla birbirimize akraba ve yakın olduğumuz anlamına gelir.

İnsanın Yaratıcısıyla buluştuğu yer olan Kilise'nin ibadetlerinde ve kutsal eylemlerinde, sonsuzluğun perdesi bize açılmaktadır.

Kilisede, yeryüzünde, Kutsal Yazılar'ın sözlerine göre *Tanrı'nın her şeyde her şey olacağı*nda (1. Korintliler 15, 28), hiç kimsenin ve hiçbir şeyin *bizi Tanrı sevgisinden* (Romalılar 8, 39), O'nunla iletişimin sevincinden ayırmaya yeteceği, Tanrı'nın insanların *gözlerinden bütün yaşları silecek, artık ölüm olmayacak, çünkü önceki düzen ortadan kalkmış olacağı*nda (Vahiy 21, 4), yaklaşan varoluş doluluğunun sezinlemesi bize verilmektedir.

Kurtarıcı'nın dünyaya gelişinin müjdesini insanlara duyuran Kilise, çocuk seven bir anne gibi, herkesi Mesih'e inanmaya ve ebedî saadetin mirasçıları olmak için O'nun ahdine göre yaşamaya çağırır. Gerçekten de Rab yeryüzüne bizi cennete götürmek için gelmiştir. İnsanları her zaman, İncil'in emirlerini yerine getirmekle, insan ve Tanrı arasında gönüllü işbirliği yapmakla ve Kilise'nin Âyinlerinde indirilen O'nun lütfunun yardımıyla ulaşılan ruhsal ve ahlâki dönüşüm yolunu izlemeye davet eder.

İnsanlarla ilişkilerimizde, günlük işlerimizde ve kaygılarımızda İlâhi düzenlemeler tarafından yönlendirilmeyi öğrenirsek, sadece içimizde değil, çevremizde de çok şey değişecektir: hayat gerçek anlamını bulacak, gerçek neşe ve mutlulukla dolacaktır.

Hıristiyan unvanına ve çağrısına lâyık olalım. Yaşam yolunda sağlam bir imanla ve yukarıdan gelecek yardıma dair sarsılmaz bir umutla yürüyelim, her yeni güne ve iyi işler yapmak için yeni fırsatlara sevinelim, komşularımızı sevelim ve *durmadan, her şey için Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla Baba Tanrı'ya şükredelim* (Efesliler 5, 20). Tüm yücelik, onur ve tapınma sonsuza dek Ona aittir. Âmin.

Hepinizin Noel yortunuz kutlu olsun!

+ *Papua*

MOSKOVA VE TÜM RUSYA PATRİĞİ

Noel
2024/2025 y.
Moskova